

indikaattori

4/2019

Sisällys

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajan palsta
- 6 TEKsti
- 8 Syysretki 2.0
- 12 Ymppipäivämme
- 17 Formatia Expres -seurapelin tuloksen minimoimisen laskennallinen tarkastelu

Indikaattori on Tampereen yliopiston ympäristö ja energiatekniikan opiskelijoiden killan, Ympäristöteekkarikilta ry:n kiltalehti. Indikaattori ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Päätöimittaja ja taittaja
Kansikuvat

Pekka Moilanen
Olli Tammenlarva

Pääkirjoitus

Eräs teekkari sanoi kerran: "Kiltalehdissä perinteisesti luetaan vasta lopuksi pääkirjoitus, puhiksen teksti ja KYHin teksti." Varsinkin, jos lehden loppupäässä on joku hupaisa kalja-, formatiakalja-, viini-, väkeväviini-, viina-, limsa-, tomaattimurska-, sohva-, opiskelupaikka-, kiltahuone- tai vessa-arvostelu, niin eihän sitä malta hypätä suoraan sinne kiltalehden viihdesivuille.

Mikä onkaan lukutaktiikkasi, tai katselutaktiikkasi, niin pääasia että useiden henkilöiden uurastus lehden eteen ei jää huomaamatta. Esimerkiksi lehden kuvat ovat lahjakkaiden YKIn kameraukkojen käsialaa sekä tekstit ahkerien fuksien ja tiedemiesten tekeleitä.

Tunin tuomilta muutoksilta ei ole edes lehti välttynyt. Taitto-ohjelmat päättivät kadota tavallisista ATK-luokista jonkin sorttien päivitysten yhteydessä. Onneksi arkkareiden CAD-luokassa ne olivat yhä tallessa, ettei lehden visuaalinen ilme mene ihan perunaksi. Kiitos siis myös arkkareille, kun vastasitte koputuksiin.

Tästä itse siirryn seuraavaksi kohti seuraavaa toimaripestiä. Hallituksia on nähty ja yksi hallitus vielä näkemättä mutta jos pitäisi verrata tätä hallitusta aikaisempiin hallituksiin, niin vertaisin sitä jutimaisesti:

kyllä se on hallitus.

Kiitos ja hyvää joulua,
Pekka Moilanen

Puheenjohtajan palsta

Moro!

Taas on vuosi takana. Excut on excuultu ja tapahtumat taputeltu. Vuosi puheenjohtajana on ollut antoisa ja opettavainen. Nyt onkin hyvä siirtyä excusektoriin sekä vanhan seurapelimestarin pestiin Marikin astuessa puheenjohtajan saappaisiin. Vuoden aikana on ollut hienoa nähdä, kuinka paljon jäsenistöä on käynyt kaikissa YKIn tapahtumissa. Mahdollisimman laaja kirjo eri tyylisiä tapahtumia opinto- ja yritystapahtumista saunailtoihin on toivottavasti pystynyt tarjoamaan jokaiselle yksiläiselle jotain.

Uusi vuosi saapuu ja sen myötä uudet kujeet. YKIn alkua alkua syksyllä kansainvälinen sisäänotto ympäristötekniikan puolella ja kiltat tulevat varmasti sen myötä kansainvälistymään.

Kansainvälisyyttä tuo osaltaan myös keväällä järjestettävä ulkomaan rankkaxq. Paljon mielenkiintoista toimintaa on siis jatkossakin luvassa.

Kiitos kaikille, jotka olitte mukana osallistumassa tai järjestämässä YKIn toimintaa vuonna 2019!

Viimeinen PJ-palsta onkin hyvä lopettaa MM95 kapteenin Timo Jutilan sanoihin: **"Mennään eteenpäin"**

Mikael Mäki-Latvala,
YKIn puheenjohtaja 2019

Viimein ne ovat täällä!
Mitkä kysyt? No nimittäin Työkirjat!

TEKin Työkirjasta löydät jälleen kerran parhaat työkalut työnhakuun. Jos et ole vielä saanut opasta käsiisi, fyysisiä löytyy TEK-loungesta ja bittiavaaruudesta osoitteesta tektyokirja.fi. Seuraavalle sivulle on koottuna vinkit CV:n perusasioista. Loput voit kaivaa työkirjasta.

Tässä kyhinne nopeasti omasta pääkopastani vetämät yleiset vinkit työnhakuun:

Muista aloittaa työnhaku ajoissa. Paikoista osa on jo haussa, loput aukeavat joulun jälkeen. Hae oman kiinnostuksen mukaan paikkoja. Älä hae vaan Tampereelta ja synnyinseudulta, vaan laajenna rohkeasti työnhakututkaasi vaikka turkuun. Harkitse myös tarkasti mitkä ovat vahvuutesi ja osaamisesi.

Perusasiat kuntoon CV:ssä

LUE LISÄÄ - LÄS MER - READ MORE
→ tektyokirja.fi

1. CV kertoo työnhaun kannalta tärkeät asiat kompaktissa muodossa. Rekrytoija ei yleensä tunne sinua eikä tiedä sinusta mitään. Sinun vastuullasi on kertoa hänelle oleellinen tieto. CV:n sopiva pituus on 1-2 sivua.
2. Tee CV suomeksi/ruotsiksi tai englanniksi. Englanninkielisten tarve on lisääntynyt ja joillain aloilla käytetään vain niitä. Käytä samaa kieltä, jolla työpaikkailmoitus on laadittu.
3. Jos sinulla on vain vähän työkokemusta, kerro myös TET-harjoittelustasi. Mieti oletko oppinut harrastuksista tai vapaaehtoistoiminnasta jotain työnhaussa kiinnostavaa osaamista. Ase- tai siviilipalveluksen aikana saattaa myös kertyä arvokasta kokemusta, joka kiinnostaa työnantajaa.
4. Huomaathan, että CV-tietokantoihin syötetään samat tiedot mitä CV:ssä on, usein vielä yksityiskohtaisemmin. Tietokantoja on sujuvampi täyttää, jos olet jo koostanut tietoja CV:n muotoon. Usein tietokantoihin voi myös ladata oman CV:n liitteeksi pdf-muodossa.
5. CV:ssä oleellista on selkeä tapa esittää sisältö. Visuaalisuus ei ole itseisarvo vaan tapa tukea sisältöä.
6. CV-esimerkkejä löydät Työkirjasta. Muista, että oman CV:si ei ole tarkoitus olla identtinen niiden kanssa. Katso kaikki esimerkit ja sovelta niitä. Esimerkkejä löytyy lisää tektyokirja.fi -sivustolta.

Ja muistakaa, etenkin fuksit, olla ressaamatta jos niitä oman alan töitä ei löydy. Kuitenkin tärkeintä kesätöissä on, että sellainen on, jos niin haluaa, oli se sitten excellin tai jäätelöpallojen pyörittelyä. Ensimmäinen kesätyöni korkeakouluopiskelijana oli museo-oppaana kotikaupunkini Varkauden paikallismuseossa. Vaikka kesä menikin hikisessä vanhassa rakennuksessa ja työkaiverina oli oululainen humanisti, oli homma mukavaa ja rentoa, sekä rahaa riitti tuhlattavaksi turhille festareille. Lisäksi sain sitä tärkeää työkokemusta. Seuraavana kesänä nappasikin jo oman alan hommia. Riippuen tilanteesta ei ole huono vaihtoehto pitää ihan vain lomaa tai vaikka opiskella.

Tämä homma oli osaltani tässä. Iso kitos kaikille makkaran nauttijoille ja juttujani lukeneille. Kuvituskuvassa juon kahvia lappeen Rantalaisen TEK-loungen terassilla. Siellä ystävällisesti paikallinen alueasiamies keitti minulle ja muille ykiläisille kahvit, esitteli fasiliteetteja ja antoi lapsille (eli meille) leluja leikkimiseen. Juuri tällaista vieraanvaraisuutta ja pilkettä silmäkulmassa TEK on edustanut minulle ja toivon, että olen onnistunut heijastamaan näitä teille. Nämä hyvät hommat siirtyvät seuraavalle kyhättäjälle.

Kiittäen vuodesta 2019 liiton miäs,
Eetu Räisänen

Syysretki 2.0

Teksti: Matti Seppänen
Kuvat: Olli Tammenlarva

Se taisi olla lauantai 5. lokakuuta, kun lähtöpäivän aamu koitti. Olin odottanut syysretki 2.0:aa jo hyvän tovin, vaikka en päässyt osallistumaan päiväversiolle. Tosiaan olin odottanut retkeä enemmän kuin valmistautunut siihen, sillä tajusin edellisenä iltana, että en omista makuualustaa. Yön keskilämpötilan ollessa pakkasen puolella ja makuupussin comfort-alueen ollessa +10 asteen tienoilla minulle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin saapua sovitulle kokoontumispaikalle Tokmannin kautta.

Olimme sopineet lähtöpaikaksi etuparkin. Siellä odotti jo hyvä joukko ihmisiä, mutta paikalla olleiden määrä ei vastannut lähellekään ilmoittautuneiden määrää. Siinä sitten odottelimme hyvän tovin, kunnes tajusimme, että etuparkki onkin suhteellisen laaja käsite ja loput retkeilijät olivat aivan kulman takana parkkihallin peittäessä näkyvyyden. Kun koko poppoo oli saatu kasaan, pääsimme aloittamaan matkamme kohti Isojärven kansallispuistoa ja syysretki 2.0:aa. Automatka sujui rauhallisesti ja siihen

kului noin 40min. Isona plussana kukaan (ei vielä ainakaan tässä vaiheessa) eksynyt. Perille päästyämme otimme autoista vain vaellukselle tarvittavat varusteet. Matkanjohtajana toimi Antton ja nopean alkulostuksen jälkeen pääsimme matkaan.

Matkaa kertyisi yhteensä noin 12 kilometriä. Vaellus ruokailupaikalle sujui matkanjohtajan johdolla ongelmitta. Vastaantulijat ajattelivat varmasti, että mikä ihmeen kansainvaellus sieltä tulee. Olihan meitä lähemmäs 30. Ei mikään jokapäiväinen näky luontopoluilla. Suurin osa matkasta meni maisemien ihastelussa ja mukavien jutustelussa. Noin kolmen tunnin vaelluksen jälkeen saavuimme ruokailupaikalle.

Ruokailimme aivan järven rannalla, joten maisemat eivät olleet yhtään hassummat. Ruokana oli makaronia sekä soijarouheesta ja sipulista valmistettua kastiketta. Taisimme lisätä sekaan vielä joitakin mausteita. Ruoan valmistus onnistui kätevästi trangoilla. Ruoka oli hyvää ja kaikki saivat vatsansa täyteen. Jotkut fuksit nauttivat vielä jälkiruokakahvit, ennen matkan jatkumista.

Vaelluksemme alkoi olla puolessa välissä ja seuraava määränpää oli parkkipaikka ja autot, joista oli tarkoitus hakea majoitusvälineet. Matka jatkui. Tämä osa vaelluksesta ei sujunut aivan yhtä mutkitta kuin aiempi. Ykin kansainvaelluksen perä oli jäänyt kenenkään huomaamatta jälkeen. Saavuimme risteykseen ja pienen pohdinnan ja arpomisen jälkeen valitsimme onneksemme oikean reitin. Matkasta jäänyt poppoo ei ikävä kyllä valinnut ihan yhtä viisaasti. Jo hyvän tovin marsittuamme joku sitten tajusi, että matkasta puuttuu osa porukasta. Nopean puhelun jälkeen tilanne selvisi, tapaisimme eksyneiden kanssa vasta perillä.

Ilta oli jo hämärtyvässä, kun aloitimme telttojen pystyttämisen ja tulen teon. Kun teltat oli saatu pystyyn koko konkaronkka kerääntyi nuotion ympärille viettämään iltaa. Iltapalaksi söimme nuotiolla paistettuja herkullisia pital-eipiä. Ilta kului aika lailla tulen äärellä seurustellessa ja kellon lähestyessä puolta yötä suurin osa painui pehkuihin.

Yö sujui rauhallisesti. Aamun koittaessa söimme aamupalaksi ruisleipää ja osa paisteli vielä illalta jääneitä eväitä tulen äärellä. Edellisenä päivänä oli ollut puhetta ylimääräisestä aamulenkistä ihastelemaan Isojärven hienointa nähtävyyttä, mutta aamulla kyseiselle retkelle lähtijöitä löytyi tasan yksi (1) kappaletta, joten retki jätettiin siis välistä ja oli aika suunnata kotiin. Teltat saatiin kasaan ja hieman puolen päivän jälkeen suuntasimme takaisin kohti Hervantaa.

Hervantaan päästyämme joku olisi voinut kuvailla tunnelmaa jopa hieman helpottuneeksi. Retkestä ja yöstä oli selvitty hengissä ja kaikki jotka lähtivät matkaan, palasivat myös ehjinä takaisin. Vaikka matkan varrelle mahtui mutka jos toinenkin, niin eivät ne menoja ja hyvää fiilistä haitanneet. Syksyn 2020 syysretkeä odotellessa.

Ongelmat eivät suinkaan loppuneet vielä siihen. Suunniteltu majoituspaikka olikin hieman ajateltua ahtaampi, joten tiedusteluryhmät Alfa ja Bravo lähetettiin tiedustelemaan lähellä ja ei niin lähellä olevia majoitusvaihtoehtoja. Tiedusteluryhmä Alfa jäsenet halusivat itselleen ilmeisesti lisää haastetta ja nappasivat vielä rinkat selkäänsä ennen tehtävää. Rinkat kulkivat kuitenkin vielä saman matkan takaisin, sillä viinaa maisteleva marttakerho oli ehtinyt jo valtaamaan kohteen. Tiedusteluryhmä Bravon matka tyssäsi puolestaan tiepuomiin, sillä he olivat lähteneet matkaan autolla ja kohde oli niin kaukana, ettei sinne kannattaisi kävellä. Koko poppoon olisi siis mahdollista alkuperäiseen majoituspaikkaan. Tämä ei lopulta osoittautunutkaan ongelmalliseksi, vaan kaikki mahtuivat majoittumaan.

Ymppipäivämme

Teksti: Onni Havunen
Kuvat: Olli Tammenlarva

Seuraa fuksin sumeasta näkökulmasta observoitu tarina ystävydestä, märän raivolla tiputtamisesta, hyvinvoinnin menettämisestä sekä henkisestä kasvusta (ja -rappeumasta). Seuraavan selosteen kokoamisessa on hyödynnetty riippumattomien lähteiden tietoja allekirjoittaneen tilanteellisesti heikon muistin paikkaamiseksi.

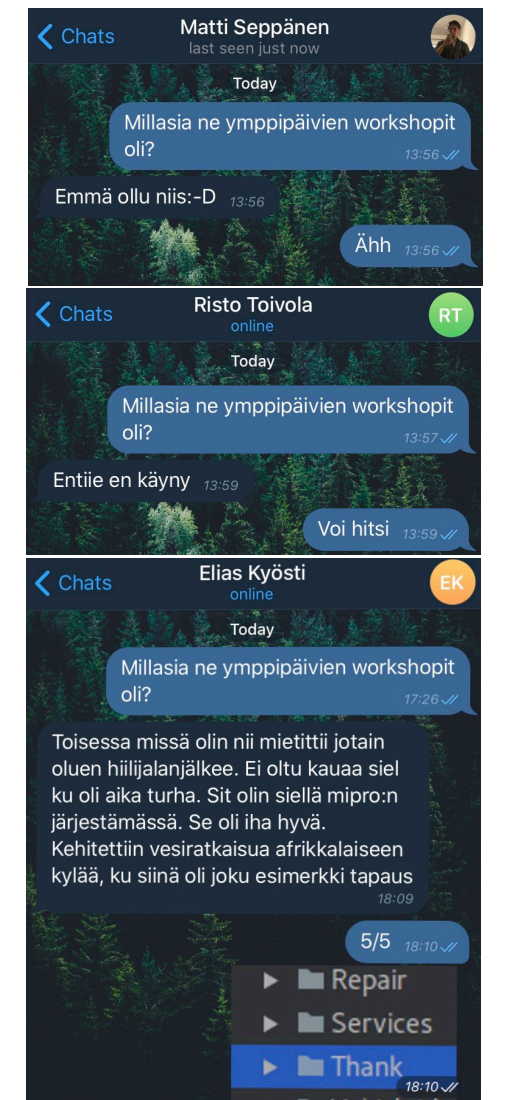
Klo 12:54 keskiviikkona kuudes päivä marraskuuta Herran vuottamme 1329+690 koitti kauan pelonsekaisissa tunnelmissa odotettu hetki, nimittäin lähtö Lappeen Rannoille Pelletin isännöimille ympäristöteekkaripäiville! Excu -levy laitettiin heti pauhaamaan ja mahtava XQ -sektorimme, Siiri ja Iiro, pyöräyttivät bussiolympialaiset käyntiin. Vauhdikkaiden mittelöiden ja liian lyhyiden vitsien saattamana saavuimme SSAB:n Hämeenlinnan terästehtaalle yritysvierailulle. Vierailulta päällimmäisenä käteen jäi kuva ylivertaisesta pohjoismaisesta teräksestä ja mysteerisistä ympäristövahingoista.

Ilmeisesti vierailu oli linja-automme mielestä turhan pitkä, sillä terästehtaan pihaan yksin jäätyään oli hän provokatiivisesti tyhjentänyt akkunsaa. Janoisen vihreähaalarisen kansan iloksi terästehtaan röi-ukot laittoivat hihat heilumaan ja pian useampikin oravanskähdys kaikui 10-tielle kääntyessä.

Useamman tunnin linja-autoilun jälkeen saavuimme viimein kohteeseen, Lappeen Rannoille. Isäntien kädestä pitäen ohjeistamana majoituspaikkammekin löytyi helposti. Ja olihan se hulpeaa; LVI oli kunnossa, keittiö palveli kovimpiakin gurmeekokkeja ja tilaa löytyi huikat 0,9 k-m2 iloista pirstää kohden. Loppuilta (ja osalla -yö) kului mukavasti karaokea rallatellen paikallisessa kuppilassa, plan B:ssä, sekä jatko paikassa x. Yön aikana päädyimme seuraavaan päätelmään: valokatkaisijoiden käyttö on tekniikan opiskelijoille hieman liian monimutkaista.

Torstai pyörähti käyntiin paneelikeskustelulla. Paikalla oli edustajia Pöyryltä, ELY -keskukselta sekä Miproilta. Osalta hieman unisissa tunnelmissa kuluneen (mutta hyvin kiinnostavan!) paneelikeskustelun jälkeen nautimme Lappeenranta-Lahden teknillisen yliopiston LUT -yliopiston ruokatarjonnasta. Tätä seurasi yritysten järjestämiä workshoppeja, joihin suurin osa (ehkä) suuntasikin. Allekirjoittaneella kyseinen ajanjakso meni vaakatasossa, joten turvaukinkin seuraavaksi kolmannen osapuolen tietoihin:

Jatkoilla Ylioppilastalon kellarissa tiputettiinkin sitten raivokkaasti märkää niin sanotusti päätyyn asti. Myöskin Lappeen Rantojen pelastusyksiköiden valmius tuli testattua, ei tästä siten enempää.

Virkeän perjantai -aamun pelasti kaikkien odottama sillis, joka taisi tosin tulla (tirska) osalle hieman kulttuurijärkytyksenä. Kun paljut olivat iltapäivään mennessä karkoittaneet olemattomat krapulamme, hyvästelimme loisteliaat Etelä-Karjalaiset isäntämme ja nousimme linja-autoon, suunnaten kohti rakasta Herwoodia <3. Paluumatkalla jengi viihtyi ja sopivan pituiset vitsit saattelivat meidät turvallisesti kotiin.

Loppusanat:

Näin muutamaa viikkoa myöhemmin tätä juttua teille kirjoitellessani mieleeni nousee erityisesti muutama reissun henkilökohtainen kohokohta, joita en yleiseen osioon sijoittanut. Näitä ovat mm. yhteiskuva Mipro -jäbän kanssa, gogous monitoimihallin tuolivarastossa sekä töhötyttöjen henkisen kasvutarinan töhöteideiksi todistaminen.

Puhun varmasti kaikkien Ympäristöteekkaripäiville osallistuneiden puolesta kiittäessäni suuresti Pelletti ry:tä sekä XQ-sektoriaamme mahtavan tapahtuman järjestämisestä!

Iltapäivällä viihdyimme Ylioppilastalon kellarissa fellow ympäristöteekkareidemme kanssa kaljajoogaten, gougustaen sekä beerpongia hakaten. Klo 18 monitoimihallissa alkoivat "sitsit". Lainausmerkit siksi, että tapahtuma vaikutti enemmänkin aamuyön mayhemiltä kuin "pohjoismaiselta pöytäjuhla". Fuksien Ristoonnaulitsemisen lisäksi tuli (tirska) kuvattua Hollywood -tasoisia dramaattisia lyhytelokuvia. Aina ajoittain salin ilma-tila täyttyi suolakurkkujen, tölkkien ja paperilennokkien armadasta. Näistä hilpeistä juhlisista kuitenkin selvitettiin ilman tiettyä rajaa korkeampia henkisiä/fyysisiä traumoja/vahinkoja.

Kuva: Pelletti

Poroble meininkejä

Hervannan yliopisto

Wäinölän PuistoKemistit

FORMATIA EXPRES -SEURAPELIN TU- LOKSEN MINIMOIMISEN LASKENNA- LINEN TARKASTELU

1. JOHDANTO

Viime Indikaattoria lukiessamme huomasimme Eemeli Pesosen tehneen Hervannan yliopiston Pallopelitekniikan laboratoriolle tutkimuksen (Pesonen 2019) Formatia Expres-seurapelin tuloksen minimoimisesta teoreettisesti. Tästä innostuneena haluammekin esittää Formatia Expres-seurapelin tuloksen laskennallisen tarkastelun, eli mihin aikaan voitaisiin päästä laskennallisesti minimissään.

2. KOKEEN SUORITUS

Testissä kelloimme jokaisen eri vaiheen pelissä ja laskimme näiden osavaiheiden avulla minimiajan pelille. Muuten menimme samalla kaavalla kuin aikaisemmassa (Pesonen 2019) tutkimuksessa. Juominen tapahtui tässä kokeessa Saarenmaan Tuulikin vedellä. Tulokset löytyvät taulukoista 1 ja 2.

Taulukko 1: Toinen joukkue pöydän alle

Case pöydän alle	30.11.2019
KPS ja ensimmäiset heitot samaan mukiin	3,4s
Ensimmäiset 3 mukia joukkueelle 2	5,88s
Heitot takaisin joukkueelle 1	2,02s
Heitot samaan mukiin	2,02s
Loput mikit (6kpl joukkue 1 ja 3kpl joukkue 2)	7,91s
Virhearvio	2s
Summa	23,23s

Taulukko 2: Tasaiset heitot

Case mukeihin tasaisesti	30.11.2019
KPS ja ensimmäiset heitot samaan mukiin	3,4s
Ensimmäiset 3 mukia joukkueelle 2	5,88s
Heitot samaan mukiin	2,02s
Ensimmäiset 3 mukia joukkueelle 1	5,88s
Heitot samaan mukiin	2,02s
Loput mikit (3 per puoli)	5,88s
Virhearvio	2s
Summa	27,08s

Ensimmäisenä kohtana on "KPS ja ensimmäiset heitot samaan mukiin". Tässä mitattiin, kauanko menee aikaa pelin alkamisesta siihen hetkeen, kun kaksi palloa on ensimmäisessä kupissa. "Ensimmäiset 3 mukia joukkueelle X" aika tarkoittaa sitä sekuntimäärää, mikä menee toisella pelaajalla joukkueesta juoda kaksi kuppia. Kohdissa "Heitot" mitattiin aika, mikä kului pallon saamisesta käteen ja sen toimittamisesta takaisin vastustajan kuppiin. Tapauksessa "Loput mikit 6kpl joukkue 1" joukkueen 1 molemmat pelaajat pääsevät juomaan 3kpl mukeja per pelaaja putkeen. Virhearvio molemmille kokeille on kaksi sekuntia, johtuen inhimillisistä käden vapina oireista mittauspäivänä.

3. JOHTOPÄÄTÖKSET

Taulukoista selviää, että nopein tapa näistä kahdesta on heittää toinen joukkue suoraan pöydän alle. Aika 23,23s on vajaa kolme sekuntia pienempi verrattuna teoreettisessa tarkastelussa saatuun aikaan. Tämä ero on täysin hyväksyttävissä, johtuen ihmisten vaihtelevasta (juoma)taitotasosta. Näin voimme todeta Eemeli Pesosen tutkimuksen onnistuneeksi ja tämä asiakirja tukee hänen aiempia tuloksiaan.

LÄHTEET

Pesonen, E. (2019). Formatia Expres -seurapelin tuloksen minimoimisen teoreettinen tarkastelu. Hervannan yliopisto, Pallopelitekniikan laboratorio. Indikaattori, No. 3, 2019, s. 15 - 19.

